

การพัฒนบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
The Development of Business Chinese Lessons for Chinese Language
Students of Rambhai Barni Rajabhat University
พัชรินทร์ เจนจบธุรกิจ, รุจิภา บุญเชิด, วีรณัฐ สังจาสัย, ณัฐธิดา โพสสาดี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยเน้นทักษะการสื่อสารด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี โดยมีการเปรียบเทียบความสามารถในทักษะการพูดทั้งก่อนใช้และหลังใช้กิจกรรม และยังศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบของนักศึกษาหลังใช้ “บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ” กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักศึกษาโดยการใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจอยู่ในระดับมาก
คำสำคัญ: ภาษาเพื่อการสื่อสาร, พัฒนาทักษะการพูด, ภาษาจีนเชิงธุรกิจ

Abstract

The research aimed to develop business Chinese lessons for Chinese major students of Faculty of Humanities and Social Sciences, Rambhai Barni Rajabhat University by focusing on business communication skills in Chinese speaking, in Chinese for Jewelry Business Course. There is a comparison of speaking ability in both before and after using the activities and also to study the satisfaction of students. Group is the 4th year students of Chinese major. The research instruments consist of test and satisfaction questionnaire. Analyze the data by using basic statistics such as percentage, standard deviation and test statistics.

Based on the findings of the study, test results of Chinese major students after using "Business Chinese Lessons for Developing Business Chinese Speaking Skills" is higher than before using the activity with statistical significance at the 0.05 level, and the students' satisfaction by using the Business Chinese Lessons is at the highest level.

Keywords: Communication language, Speaking skill development, Business Chinese

บทนำ

จันทบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของประเทศไทย สภาพภูมิประเทศประกอบไปด้วยป่าไม้ ภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบลุ่มน้ำ และที่ราบชายฝั่งทะเล จึงถือได้ว่าจันทบุรีมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแร่รัตนชาติหรือเพชรพลอยต่างๆ ที่มีลักษณะและคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ความงามเฉพาะ มีความแข็งคงที่เป็นสิ่งที่หาได้ยาก ด้วยลักษณะพิเศษของแร่รัตนชาตินี้จึงทำให้เมืองจันทบุรีเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและได้รับฉายาว่าเป็นเมืองหลวงทางด้านอัญมณีแห่งหนึ่งของโลก (อรรธรม ใจกล้า, มปป)

จากการที่คณะผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์และสำรวจทั้งพ่อค้าพลอยที่มีโอกาสค้าขายพลอยให้กับลูกค้าชาวจีน และลูกค้าชาวจีนที่มาซื้อพลอยในตลาดพลอย จ.จันทบุรี รวมถึงนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่อาศัยเวลาว่างจากการเรียน ทำหน้าที่ล้างและเดินพลอยในตลาดพลอย หลังจากที่ได้สัมภาษณ์นักศึกษาจึงได้ทราบปัญหา คือ ในการสื่อสารเพื่อการซื้อขายพลอยกับชาวต่างชาติ โดยส่วนใหญ่พ่อค้าอัญมณี ถ้ามีโอกาสได้พบกับลูกค้าชาวจีนที่มีความต้องการซื้อพลอยจะมีการพูดคุยในลักษณะของการใช้คำง่าย ๆ ของภาษาจีนบ้าง เช่น สวัสดี (你好!) เอาไหม (要吗?)

เท่าไร (多少?) เป็นต้น หรือในบางครั้งอาจจะใช้ภาษาจีนในลักษณะเป็นการพูดเฉพาะคำศัพท์เฉพาะไม่เป็นประโยค มีลักษณะภาษาไทยคำ ภาษาจีนคำหรือใช้ภาษาเมื่อเป็นตัวช่วยในการสื่อสารเพื่อทำการเจรจาต่อรองการซื้อขายกันซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนกันบ้าง จากการสำรวจจากพ่อค้าที่ตลาดพลอยและลูกค้าชาวจีนมีความเห็นว่า ทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจมีความสำคัญต่อการซื้อและขายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นพื้นฐานทางด้านคำศัพท์ เช่น ชื่อ สี รูปทรงต่างๆ ของอัญมณี หรือด้านประโยคกลยุทธ์การสื่อสารด้านการขายกับลูกค้า เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การต่อรองราคาพลอย หรือแม้แต่วิธีการชำระเงินล้วนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้คณะผู้วิจัยเห็นว่า หลักสูตรของสาขาวิชาภาษาจีน มีการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อธุรกิจอัญมณีโดยเฉพาะและเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะการสื่อสารในการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ก็จะได้รับผลประโยชน์มากมายทั้งด้านการเรียนในทักษะการสื่อสารด้านการพูดเชิงธุรกิจ รวมถึงสามารถนำไปประกอบอาชีพหลักหลังเรียนจบหรืออาชีพเสริมในเวลาว่างระหว่างเรียนได้อีกด้วย ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่าสมควรมีการศึกษาการใช้บทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี ให้มีความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้านการพูดเชิงธุรกิจในระดับพื้นฐาน

จากสภาพปัญหาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณีที่ทำแบบสำรวจความต้องการการพัฒนาทักษะด้านการพูดและการทดสอบก่อนเรียนในรายวิชาดังกล่าวพบว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาจีนได้ในระดับหนึ่ง แต่ทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจที่ใช้ภาษาสื่อสารได้ยังไม่คล่องแคล่วและถูกต้อง ทั้งคำศัพท์ โครงสร้างประโยค กลวิธีการสื่อสารกับผู้ซื้อ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษา โดยใช้บทเรียนที่มีรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้สื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจอัญมณีได้อย่างคล่องแคล่ว พร้อมทั้งยังสามารถถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองได้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาหาแนวทางการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาจีนซึ่งมุ่งเน้นรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยการฝึกทักษะการสื่อสารจากสถานการณ์จริง เรียนรู้โดยการนำประสบการณ์การที่พบเจอในชีวิตประจำวันมาบูรณาการกับการเรียนในห้องเรียนและสามารถพูดสื่อสารได้ตามสถานการณ์ต่างๆ โดยฝึกผ่านทางกิจกรรมที่เหมาะสม อาทิเช่น การลงพื้นที่สำรวจตลาดพลอย การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้งไทยและจีน อภิปรายกลุ่มและกิจกรรมเป็นคู่ กิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจไม่เพียงแต่เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในเชิงธุรกิจอัญมณีของนักศึกษาแล้วยังสามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเพื่อพัฒนาบทเรียนและทักษะด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจเพื่อการสื่อสารพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
2. เสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี
3. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การกำหนดขอบเขตสำหรับการวิจัย คณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจโดยการแจกแบบสอบถามความต้องการในด้านต่างๆ และจัดอันดับความต้องการแบ่งเป็นบทเรียนตามที่นักศึกษาต้องการ หลังจากนั้นทำความเข้าใจในข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างบทเรียนและกิจกรรมทางภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจให้เหมาะสมกับนักศึกษาทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา เนื้อหาและกลวิธีสื่อสารกับผู้ซื้อด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ

2. การเลือกใช้รูปแบบการทดลองโดยอาศัยรูปแบบ One Group Pre-test-Post-test Design ในการทดลองการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจในครั้งนี้ โดยใช้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีน ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจ อัญมณี จำนวน 41 คน แบบเจาะจง ทำแบบทดสอบความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ และหลังจากนั้นใช้บทเรียนโดยมีกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนสำหรับการซื้อขายอัญมณี โดยให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาจีนทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และกลวิธีการสื่อสารกับลูกค้าที่ถูกต้องและชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้จริง โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะสื่อสารและความชำนาญในบทสนทนาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 บท คือ ชื่อและสีของพลอย รูปทรงของพลอย การตรวจสอบคุณภาพพลอย การต่อรองราคาพลอย และรูปแบบการชำระเงิน เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน เมื่อกลุ่มตัวอย่างใช้บทเรียนที่มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนครบทั้ง 5 บทแล้ว ทำแบบทดสอบการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียน จำนวน 40 ข้อรวมถึงทดสอบทักษะการใช้ภาษาด้านการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ

3. ให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 ทำแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็น แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

3.1 ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับของไลเคิร์ต (Likert scale) โดยค่าเฉลี่ย 4.50 ถึง 5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.50 ถึง 4.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.50 ถึง 3.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.50 ถึง 2.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3.2 เป็นแบบปลายเปิด ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นวิเคราะห์ผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples

สมมติฐาน

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 4 มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจหลังเรียน โดยการใช้บทเรียนภาษาจีนทางธุรกิจสูงกว่าก่อนเรียนและนักศึกษามีความพึงพอใจต่อ “การใช้บทเรียนที่ภาษาจีนเชิงธุรกิจ” อยู่ในระดับมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจ ผู้วิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพชุดบทเรียน โดยศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เน้นทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจเกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างประโยค การเจรจาซื้อขาย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาปรับให้เหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจเพื่อกำหนดแนวทางสร้างบทเรียนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจ

2. บทเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวน 5 บทเรียน สำหรับการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ โดยดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ รวม 30 ชั่วโมง

แบบทดสอบวัดความรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจชุดก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดในบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ

3. แบบสำรวจความพึงพอใจต่อบทเรียนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ

ผลการวิจัย

1. ผลจากการสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีน โดยการทำแบบสอบถาม โดยสามารถแสดงเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดเชิงธุรกิจ

รายการสำรวจ	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. ชื่อของพลอย	41	100.00	1
2. สีของพลอย	41	100.00	1
3. รูปทรงของพลอย	38	92.68	3
4. การตรวจสอบคุณภาพพลอย	37	90.24	4
5. รูปแบบการชำระเงิน	36	87.80	5
6. การต่อรองราคา	33	80.49	6
7. การบริการหลังการขาย	28	68.29	7
8. การเปลี่ยนสินค้า	25	60.98	8
9. อัญมณีกับราศีเกิด	21	51.22	9
10. อัญมณีกับความเชื่อ	18	43.90	10

จากตารางที่ 1 ผลการสำรวจด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ ปรากฏว่านักศึกษา มีความต้องการพัฒนาทักษะมากที่สุดคือ ชื่อและสีของอัญมณี มีความต้องการพัฒนาทักษะเรื่องรูปทรงของพลอย การตรวจสอบคุณภาพพลอย รูปแบบของการชำระเงินมาก และการต่อรองราคา อยู่ในอันดับปานกลาง และเรื่องที่นักศึกษา มีความต้องการที่จะพัฒนาน้อย คือ การบริการหลังการขาย การเปลี่ยนสินค้า ส่วนเรื่องอัญมณีกับราศีเกิด และอัญมณีกับความเชื่อ น้อยที่สุดตามลำดับ

2. ผลจากการใช้บทเรียนเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา ภาษาจีน จำนวน 5 บทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจทั้งก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T-test
แบบทดสอบก่อนเรียน	41	40	20.41	4.47	
บทที่ 1 สืบและซื้อพลอย	41	8	3.68	0.95	
บทที่ 2 รูปทรงของพลอย	41	8	3.48	0.89	
บทที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพพลอย	41	8	3.75	0.94	
บทที่ 4 การต่อรองราคา	41	8	4.93	1.08	
บทที่ 5 รูปแบบการชำระเงิน	41	8	5.03	1.40	
แบบทดสอบหลังเรียน	41	40	28.95	4.76	8.36
บทที่ 1 สืบและซื้อพลอย	41	8	5.65	1.25	
บทที่ 2 รูปทรงของพลอย	41	8	5.55	1.02	
บทที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพพลอย	41	8	5.37	1.37	
บทที่ 4 การต่อรองราคา	41	8	6.65	1.06	
บทที่ 5 รูปแบบการชำระเงิน	41	8	6.92	1.08	

* $p < 0.05$

จากตาราง 2 ผลปรากฏว่าคะแนนชุดการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับพอใช้ ส่วนค่าเฉลี่ยของชุดการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.95 และส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.76 อยู่ในระดับดี และยังมีค่า Z-test อยู่ที่ 8.36 สรุปได้ว่า ผลการใช้ชุดการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเกณฑ์การวัดด้านบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน

เกณฑ์การวัดบทเรียน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การใช้คำศัพท์	5.63	1.25	7.32	1.01
2. การใช้โครงสร้างทางภาษา	5.44	1.13	7.17	0.89
3. กลวิธีในการสื่อสารกับผู้ซื้อ	6.41	1.08	7.46	0.83
4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	5.63	0.89	7.27	0.81
รวม	5.78	1.08	7.3	0.89

จากตารางที่ 3 ผลปรากฏว่า คะแนนเกณฑ์การวัดด้านบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวัดบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจมากที่สุด คือ กลวิธีในการสื่อสารกับผู้ซื้อ รองลงมาคือ การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และการใช้โครงสร้างทางภาษา

จะเห็นได้ว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจหลังการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสูงกว่าก่อนการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาถึงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการเรียนน้อยกว่าหลังการใช้บทเรียน

ภาษาจีนเชิงธุรกิจสารเพื่อพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการกระจายของค่าคะแนนก่อนการเรียนน้อยกว่าหลังการเรียนโดยบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ระดับมาก โดยสามารถแสดงเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ภาพโดยรวมของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา	4.24	0.75	พึงพอใจระดับมาก
2. ด้านกิจกรรม	4.18	0.80	พึงพอใจระดับมาก
3. ด้านการนำไปใช้	4.22	0.79	พึงพอใจระดับมาก
รวม	4.21	0.78	พึงพอใจระดับมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยรวมนักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ ในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนั้น จะพบว่า ความพึงพอใจในด้านเนื้อหามากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมาคือ ด้านการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.22 และด้านกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.18 ตามลำดับ

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจและนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาจีนที่เรียนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี จำนวน 41 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย คือ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจ เก็บข้อมูลก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ จำนวน 40 ข้อ บทเรียนสำหรับการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจ มีจำนวน 5 บทเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบประเมินแสดงความเห็น แบบประเมินค่า 5 ระดับ สำหรับทดลองการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจครั้งนี้ใช้รูปแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test-Post-test Design วิเคราะห์แบบทดสอบโดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples

จากการวิจัยสรุปได้ว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักศึกษามีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จของการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจครั้งนี้มาจากปัจจัยต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างพัฒนาบทเรียนภาษาจีนครั้งนี้สอดคล้องกับการนำไปใช้จริง ผู้วิจัยได้วางแผนการใช้บทเรียนทางภาษาจีนเชิงธุรกิจ และดำเนินการสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเชิงธุรกิจของผู้เรียนก่อน หลังจากนั้นศึกษาเนื้อหาและกิจกรรมทางภาษาที่จะต้องใช้ในการสื่อสารกับลูกค้าชาวจีน ในสถานการณ์ที่นักศึกษาจะต้องประสบในสถานการณ์จริงอย่างเป็นระบบ จำนวน 5 บท เช่น การเรียกชื่อ รูปทรง คุณภาพ และการเจรจาต่อรองการซื้อ ขาย การตรวจสอบคุณภาพและรูปแบบการชำระเงินของผู้ขายกับลูกค้าที่จะมีลักษณะเฉพาะตัว เมื่อลูกค้าต้องการประเมินคุณภาพหรือต้องการตรวจสอบอัญมณี ซึ่งบางกรณีลูกค้าสามารถทำได้แต่ราคาจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามความต้องการของลูกค้าที่มีต่ออัญมณีนั่นๆ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสร้างกิจกรรมในลักษณะของบทสนทนาที่มาจากสถานการณ์จริงให้นักศึกษาได้

ปฏิบัติ หรือจำลองสถานการณ์สอดคล้องกับ Nunan (สันทนา สุธาดารัตน์, 2557:70 อ้างอิงจาก Nunan) ที่อธิบายว่า เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมต้องเป็นตามสภาพจริงและช่วยให้เกิดการสื่อสาร เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับ ผู้เรียน หรือเนื้อหาที่เน้นการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องให้กับผู้ศึกษา เนื่องจากโดยส่วนใหญ่ในสถานการณ์จริง มักจะออกเสียงคำศัพท์เพราะความเคยชิน เช่น 欧泊 อ่านว่า Oupō แต่พอคำอ่านส่วนใหญ่มักจะออกเสียง โอโป เป็นตัน

2. บทเรียนสอดแทรกกิจกรรมการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกทักษะการฟัง พูด และเขียน เช่น การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) การฝึกสนทนาโดยใช้แผนผังสนทนา (Mapped Dialogues) ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ริชาร์ด (Richards, 2001) ที่กล่าวว่า กิจกรรม การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ความรู้เดิมในเรื่องของการซื้อขาย อัญมณี มาช่วยในการตีความเพื่อที่จะสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง และทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการสื่อสารมากขึ้น จึงส่งผลให้การเรียนโดยใช้บทเรียนและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจในตารางที่ 4 ทั้ง 3 ด้าน นักศึกษาเห็นว่า การสอนโดยใช้บทเรียนที่มีกิจกรรมทางภาษาสามารถช่วยพัฒนาการสื่อสารภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษา ทั้งในด้าน เนื้อหา การนำไปใช้ และกิจกรรมในการใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจอัญมณี ได้มีการ จัดเรียงกิจกรรมและวางแผนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีเนื้อหาเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและมีกิจกรรม ที่นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้วิจัยที่สนใจงานวิจัยในลักษณะนี้ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนในรายวิชาอื่นๆ มากขึ้น
2. ศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาแบบเรียนบูรณาการภาษาจีนจากหน่วยงานหรือสาขาอาชีพที่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีน สำหรับการสื่อสารกับชาวจีนในท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการสร้างกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีน แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนในรายวิชาต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

- สันทนา สุธาดารัตน์. (2556). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรถพร ใจกล้า. ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเมืองจันทบุรี. เอกสารประกอบการสอนวิชา ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. มปป. (อัตสำเนา).
- Richards, J.C. (2001). Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University.

